

ся бѣжѣть на двѣ страны: въ Германіѣ съ Франкы-ты и отсамъ съ Гърцы-ты.

Испърво борба-та отиваше добрѣ за Българы-ты: Боянови-ти войводы испотрошиха и изгониха Франкы-ты до Турингѣ, дѣто имъ ся даде голѣмо количество сребро само за да ся върнѣтъ назади; а повелитель-тъ имъ самъ продължаваше войнѣ-тѣ съ Гърцы-ты и до едно врѣмя добрѣ му отиваше, нѣ въ послѣдне едно сбиване въ Банатъ, Боянъ изгуби 11,000 душъ, убиты и ранены. Тогасъ наши-ти ся дръпнѣха и утвърдиха ся въ земѣ-тѣ си. Подирь това бой-тъ още ся продължаваше, нѣ не съ първѣ-тѣ си силѣ; той ся свърши заедно съ свършване-то на Маврикіево-то царуване (602).

Българе-ти въ Дакіѣ и Паноніѣ много врѣмя были на-едно и имали еднѣ върховнѣ власть; нѣ въ 626 г. ся случили раздоры помежду имъ, та ся раздѣлили. Оттогази тѣи подпаднѣли подъ особны повелители и могущество-то имъ ослабнѣло.

Банатскы-ти Българе имаха за съжители Обры-ты или Авары-ты, народъ голѣмъ. По едно врѣмя тѣи зеха да ся карать помежду си за първенство и въ 630 г. ся заловиха злѣ на бой. Аваре-ти като по-многочисленни всякога надвиваха, а Българе-ти като отдѣлени отъ другы-ты си братія, бѣха по-слаби, та неможяха да противостоятъ на такъвъ единъ много по-силенъ отъ тѣхъ народъ, нѣ най-сѣтнѣ ся покориха и припознаха надъ себе Аварекѣ-тѣ власть. *)

*) Нѣкон историци казвать, че Аваре-ти сѣ поко-